```
مجری:
```

- معاونت صنایع دستی و هنرهای سنتی و زارت میراث فرهنگی گردشگری و صنایع دستی

- دفترغرب آسيا - منطقه آسيا واقيانوسيه

شورایجهانیصنایعدستی

- ادارهکلآموزشوترویج صنایع دستی

تدوین واجرا:

داوودملايىآونجى

ميناعميدزاده

آزاده نیکوئی

رضامیرمبین

9

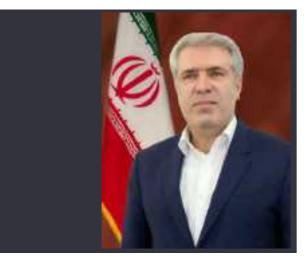
علىمولايي

طراحی جلدوصفحه آرایی: رضافروزش

ضمن تشــــکراز مدیران کل، معاونان و کار شناسان صنایع دستی و هنرهای سنتی استان های آذر بایجان شرقی، اصفهان، خراسان جنوبی، خراسان رضوی، زنجان، سیستان و بلوچستان، فارس، کر دستان، کرمان، گیلان، همدان، یز د.

اسفندماه۱۳۹۹

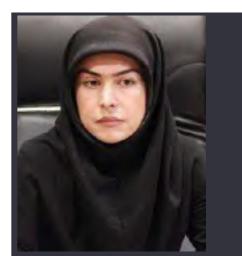

شهرهاوروستاهای جهانی صنایع دستی امکانی نوین و در عین حال در خشیان برای ارائهٔ فرهنگ و هنرایران به دیگر کشور هااست که علاوه بر مزایای فرهنگی، زیر ساختهای لازم رابرای توسعهٔ فعالیت های تجاری وامکان فروش داخلی و صادرات خارجی محصولات صنایع دستی فراهم می ساز دواز این نظریکی از فرصت های بسیار مناسب به شمار می آید که باید به در ستی مور داستفاده قرارگیرد.

علی اصغر مونسان وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

متصف شدن یک شهر یا روستا به صفت جهانی، امری بسیار سترگ محسوب می شود و شهر یا روستای مورد نظر باید و اجد شرایطی خاص گردد تا بتواند چنین عنوانی راکسب نماید. اما آنچه که بیش از هر چیز در این میان دارای اهمیت است، توان تعامل بالای یک شهر ها و روستای جهانی، در جمیع زمینه ها، با دیگر شهر جهانی روستاهای جهان است. به عبارت دیگر، یک شهر جهانی باید در موضوع خاص خود، مقبولیت و مرکزیت جهانی داشته باشد. یعنی بتواند برای دیگر شهر های فعال در آن زمینه، نقش الگور ایفا کرده و در عین حال بتواند به زیر سیاحت های لازم ارتباطی در چنین مناطقی فعال و زیر سیاخت های لازم ارتباطی در چنین مناطقی فعال و نهادهای مربوطه در خدمات رسانی کاملاور زیده باشند.

پویامحمودیان معاون صنایع دستی و هنرهای سنتی

درجهان امروز شهرها از جایگاه ویژه ای برخور دار بوده و از موقعیت مصرف کنندهٔ صِرف، در حال گذار به مرحلهٔ تولیدو سرمایه سازی هستند. از این رهگذر، ثبت جهانی شهرها و روستاها در زمینهٔ صنایع دستی گامی سترگ و جهشی بلند درراستای احیای فرهنگ و هنرسنتی و سبک زندگی اصیل ایرانی - اسلامی محسوب می شود که با توجه به تنوع بالای جغرافیایی و به تبع آن، گوناگونی صنایع دستی، نقش بسیار تعیم، کننده ای در گفتمان جهانی دار د.

باتوجهبهدستهبندی صورت گرفته از سوی نهادها وسازمان های بین المللی می توان به ثبت شهرهای خلاق از سوی سازمان بین المللی یونسکوبرای توسعهٔ مناطق مختلف بر پایه فرهنگ آن ها اقدام نمود. با ثبت شهرها و روستاهای جهانی از سوی شورای جهانی صنایع دستی، این امکان پدیدمی آید که صنایع دستی ایر ان در بخش های تولید، بازرگانی و تجارت، ترویج، توسعه و بر ندسازی ار تباطی تعامل محور باجامعهٔ جهانی بیا بدوضمن تحکیم جایگاه خود، مسیری نوین در زمینهٔ تجارت صنایع خُرد رقم زند. این در حالی است که با آغاز فر ایند ثبت جهانی شهرهای صنایع دستی از سال ۱۳۹۴ در ایر ان، کشور ماهم اکنون باداشتن دو شهر خلاق در زمینهٔ صنایع دستی و هنرهای بومی از جمله کشورهای فعال و مطرح از سوی سازمان بین المللی یونسکو در زمینهٔ صنایع دستی بدل نموده است. خوشبختانه با یکی از کشیرهای فعال بین المللی در عرصهٔ صنایع دستی بدل نموده است. خوشبختانه با تلاشهای هنرمندان، صنعتگران و مسئولان مر تبط فعال در شهرها و روستاهای کشور، ایر ان موفق شد با دار ابودن ۱۱ شهر و ۳ روستای جهانی صنایع دستی که توسط شورای جهانی صنایع دستی به انجام رسیده، رتبه نخست را در دنیا به خود اختصاص دهد.

ويـدا توحــدى

مديـركل دفتر آمـــوزش و ترويــج

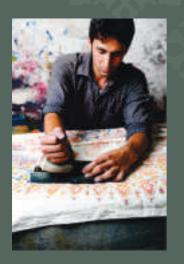

اصفیمانی صنایع دستی شهر جهانی صنایع دستی

اصفهاننامیاستکه می توان آن را با تمامی صفات مثبت و دوست داشتن که امکان انتساب به یک شهر دارند؛ موصوف کرد. این شهر رازگذشته های دور حضوری پررنگ در تاریخ، اشعار و حافظهٔ شفاهی مردم ایران و جهان داشته و هم اکنون نیز جایگ هی در خور را به خود اختصاص داده که حاکی از ارا ده و خلاقیت بی بدیل مردمان این خطهٔ بی همتا است. آثار هنری روزگار ان کهن اصفهان، به ویژه در اعصار سلجوقی، آل مظفر و صفویه از این شهر مجموعه ای بی همتا ساخته و کل آن را بدل به یک شهر - موزه نموده است تا جایی که آن را «نصف جهان» خوانده اند.

یکیاز خصیصههای بسیار مثبت اصفهان این است که به افتخارات تاریخی خود بسنده نکرده و همچنان روی به تعالی و پیشرفت دارد که احراز افتخاراتی نظیر پایتخت فرهنگی جهان اسلام، شهر جهانی صنایع دستی و شهر خلاق صنایع دستی موید این موضع است.

شهراصفهان به واسطه وجود آثار و ابنیه تاریخی به جای مانده از صدر اسلام و شاهکارهای معماری خلق شده بعد از ورود اسلام، انتخابش به عنوان پایتخت سیاسی در سه دوره از تاریخ پر فر از و نشیب ایران اسلامی (دیالمه، سلاجقه و صفویان)، آثار خلق شده کم نظیر هنرمندان عرصه صنایع دستی و هنرهای سنتی، از قدیم الایام تاحال حاضر جایگاه والای خودر احفظ و کماکان پویایی، سرزندگی و نشاط خود را به همراه دارد ومهمترازهمه در این شسهر - موزه و نگین آن (میدان امسام) می توان بزرگترین باز ارعرضه و تولید صنایع دستی اصیل ایران زمین را (که شاید یکی از بی نظیر ترین مکان ها از این حیث در دنیام حسب و بمی گردد)، مشهر اصفهان به دلیل جایگاه ارزشمندی که در حوزه صنایع دستی و هنرهای سنتی (نه تنهاک شور بلکه دنیا) داشته و دار دبعد از پیگیری های متعد دمسئولین کشوری و استانی و زارت میراث

فرهنگی،گردشگریوصنایعدستی(در حوزه معاونت صنایعدستی وهنرهای سنتی)،در سال ۲۰۱۵میلادی رسما از جانب شور ای جهانی صنایع دستی به عنوان شهر جهانی صنایع دستی معرفی گردید.استان اصفهان با در جوزه ۲۵/۶۰ در صداز مساحت کل کشور را به خوداختصاص داده است و با ده استان همسای گی دارد. شهر اصفهان با تاریخ بس کهن و آثار تاریخی فر اوان از شهرهای مشهور ایر ان وجهان است. نام اصفهان همواره یا دآور هنرهای سنتی و صنایع دستی بوده و هست. در حال حاضر ۲۹۹ رشته صنایع دستی در ۱۸ گروه طبقه بندی شده اندکه از این تعداد رشته بیش از ۲۶۶ آنها در استان اصفهان ثبت شده است و شهر اصفهان با بیش از ۶۰۰ رشته به عنوان اولین شهر کشور هم از لحاظ تعداد و هم از لحاظ تنوع در رشته ها شناخته می شود. همچنین با بیش از ۱۵۰۰۰۰ کارگاهانفر ادی و گروهی و و جود بیش از ۱۰۰۰۰ هنرمند و صنعتگر از لحاظ جمعیت شغلی نیز به عنوان اولین شهر کشور شناخته می شود. از مهمترین رشته های موجود می توان به قلمزنی، عمیت شغلی نیز به عنوان اولین شهر کشور شناخته می شود. از مهمترین رشته های موجود می توان به قلمزنی، قلمکار ، خاتم ، مینا ، فیروزه کوبی ، کاشیسازی سنتی ، نگار گری و ... اشاره کرد . پس از انتخاب اصفهان شهر جهانی میلادی و پس از ابلاغ دستور العمل مربوطه ، بلافاصله تشبه کیلات ساز مانی دبیرخانه اصفهان شهر جهانی مشخص و فعالیت خود را آغاز نمود.

شهــر جهانـي فر ش دستبــافت

اهمیت فرش تبریز را از جوانب مختلف می توان مور دمطالعه قرار داد. تاریخفرش تبریز از مقولههای مهمی استکه نه تنها در فرش منطقه بلكه درتاريخ فرش جهان، حتى عثمانى وهند، تاثير به سزايى داشته است.

بیدرنگوبنابهگواهی سیاحان دوره ترکمانی، قالی های بسیار نفیسی، مســــجدکبود رامفر وش به نقوشی در شأن نقوش کاشی کاری شده فیروز ه اسلام می کر ده است. در دورهی اوزون حسن آققویونلوقالی های زیبایی در کاخهشت بهشت اودیده شده است. فرش تبریز در دوره صفویگامبسیار بلندی رابر داشت. سرچشمه فرشهای کلاسیک ایران بدون تر دیدبه قالی های بسیار متنوع تبریز بر می گر دد. قالی های صفوی از هرلحاظپیشر فتچشمگیریداشتهاست.هماز جنبهیفنیوهماز نقطه نظر نقش ومایه.فرش های شکارگاه،تر نحبندی،لحکترنحی، درختی، چهارفصل، چهارباغ و گرفت و گیر در ابعاد مختلف نشان از رشد فزایندهی قالی در تبریز صده دهم هجری است. نقش ونگار این قالی ها از زیبایی وتنوع چشم نوازی بر خور دار است.

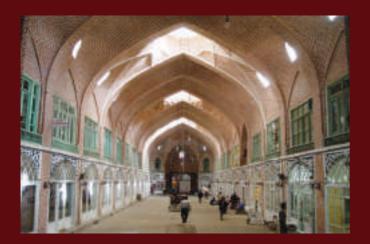

فرش کنونی ایر ان حتی ترکیه و هندوستان، باواسطه و بی واسطه، مقتبس از فرشهای صفوی تبریز هســـــــتند. نقاشانی که از تبریز جانب در بار گور کانیان هند واستانبول مهاجرت کردند تأثیروافری در رونق قالی های آنجاداشته اند. در دوره ی قاجار بافعالیت تولیدکنندگان و تجار تبریزی قالیبافی تبریز دوبار هاحیاء شـــد.این بار بازر گانان تبریزی

قالیبافیرادر ســـــایر شـــه های ایر ان، مانند سـار وق،همدان،کر مان و مشــهدنیزاحیاکردند.به ســــخني ديگر قالي امروز ایـــــران مدیون تولیدکنندگان فرش دوره قاجار تبريز هســتند.قالي تبریز در دور همعاصر نیز از اهمیت بالایے بےر خور دار اســــت.آنچەقالىھاي معاصر تبریز را از قالیهای دیگر متمایز میکند،وجود یک نوع جسار ت در طراحی ورنگآمیزیفـرشتبریـــز است. طراحان ونقاشان معاصر تبريز توانستنداز كالبدسنتى خارج شوندو روحوجان تازهای برقالی تبريـــز بدهند. توجهبه ســـــلیقه بــاز ار هدف در نقش ورنگ از امتیاز های قالى تېرىز است.

استفادهازنقشهای چدنی،لندنیکاری وگچبری،دسته گلهای فرنگی و رنگهایملون،موجباقبالمشتریانومتقاضیانغربرابههمراه داشتهاست.قالى تبريز باداشتن تاريخ قابل افتخار از تنوع بسيارى نيز برخورداراست.قالیهایشهرییاهمانکلاسیک،کهدرقلبتبریز بافتهمی شونداهمیت به سرایی در صادرات دارند. قالی های شهرستانیهمچونهریس،گروانومهرباننیزنقشبسیارمهمی در تجارت فرش منطقه و تبریز دارد. قالی های روستایی، مانند قراجه، لمبران، حماملوكه بيشتر در منطقه قره داغ (ارسباران) بافته مي شوند هنوز در بازار «سامان میدانی» تبریز خریدار ان خاص خود شان را دارندامافرشهای تخت باف ایلاتی نیزبر تنوع فرش باز ار تبریـــــز میافزاید.گلیمهاوجاجیمهاو ورنیهایعشیایرشاهسیون در فروشگاههای صنایع دستی تبریز و تهران جایگاه ویژه ای برای خود دار ند.

WCC-World Craft Cities & Villages of Iran,

شـهرلالجین یکی از قطبهای گردشـگری اسـتان همدان وبه عنوان مرکز ســفال وســـر امیک در خاور میانه و حتی جهان شناخته شده است.

دربارهپیشینهوضعیت سفالگری به طور مجتمع وانبوه در لالجین بر اساس یافته ها، بایدگفت از حدود سه قرن پیش، کار سفالگری به طور حرف های و باهدف تولیدوعرضه به نقاط دیگر در این منطقه رواج داشته و از حدودیك قرن پیش، رشدورونق قابل توجهی نموده است.

1390

این شهر، شهر مصنوعات سفالی لعابدار وبدون لعاب است. بر روی بیشترآثار تولید شده منقوش، نقش و نگارهای هنرمندانه ای به خورد. گویا در روزگار کهن، نخستین هنرمندی در این شهر، از ظروف گلی و نقش و نگار آن آن آغاز شده است که در آن هنگام بدون کمك چرخهای کوزه گری و به یاری سرانگشتنان می ساختند و در کوره های می یختند.

سفالهابعداز خشک شدن بانظم وترتیب در کوره سفال قرار می گیرند.

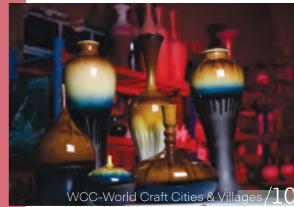
اگرسفال نیاز بهرنگ آمیزی داشته باشد آن را به روشهای غوطه وری، پاشیدنی، آبشاری و نقاشی، لعاب کاری نموده سپس برای باز در کوره حرارت می دهند. در حال حاضر نیز در بسیاری از کارگاه ها از نقوش پیشینه دار اسلیمی و ختایی باروش لعاب بر جسته به تولید سفال تزیینی و کار بر دی می پر دازند.

لعابهایمعروفسفالینههاعبار تنداز:فیروزهای،سبز،آبی،حنایی(رنگیمایلبهنارنــجیاســـت)،عســـــلیو مشکاتی(موشــ).

شیوه اصلي تولید سفال لالجین چرخ کاری است. امااز شیوه های متفاوت تولید می توان به روش های چرخ کاری با فتیله های گل، ورقه ای، ساخت نقش برجسته و دوغابی اشاره کرد.

میزانقابل توجهی از محصولات تولیدی این شهر به کشور های مختلف صادر میگر دد. بیش از ۱۵ نفر صادر کننده، سفال و سرامیك لالجین را از طریق گمرك استان و سایر گمر کات کشور به کشور های آلمان، ایتالیا، کانادا، عراق، هلند، امارات متحده عربی، ترکیه، قطر، کویت، از منستان، روسیه، آذر بایجان، فرانسه، سوئد، دانمارك، سوئیس، اوکر این، افغانستان، قز اقستان، آمریکا، اسپانیا، لبنان و صادر می کنند.

علاوهبر ثبت ملی رشته سفال و سرامیك لالجین در سال ۱۳۸۹ واخذ شماره استاندار د آن در سال ۱۳۸۹ وخذ شماره استاندار د آن در سال ۱۳۸۹ هنرمندان این خطه با داوری های ملی و بین المللی موفق به کسب نشان های ملی و جهانی شده اند.

-تاكنونىكموردنشاناصالت يونسكوو١٥موردنشانملى به سفالينه هاى لالجين تعلق گرفته است.

-میزان صادرات سفال لالجین در سال ۹۹، ۲۷ میلیون دلار به صورت رسمی وغیر رسمی می باشد. لازم به ذکر است که سفال، اولین محصول صادراتی کشور، در زمره صنایع دستی، محسوب می شود.

- در لالجین۵۰۰۰نوعسفال در ۲۸ دسته کلی تولید می شود که گوناگونی آن ها در پیشنویس استاندار دملی سفال و سرامیك لالجین تعریف شده است.

> -۲۰۰۰موردفروشگاهوگالری تخصـصــیسفال وسرامیك در شهر لالجین موجوداست که بیشـترصاحبان اصلی فروشگاه هاسفالگر هستند.

> -محســـولات تولیدی از آن جاکه از نظر خاك و روش هاي تولید، اصیل و گاه نو آور انه هســتند، منبع در آمد بخش كثیری از شاغلان این منطقه هسـتند. از نظر كمیت و كیفیت تولید، بیسـ كویت های سفال در حدمطلوبی می باشند، به طوری كه سفال های بدون لعاب به همه استان ها برای نقاشی و مصـــارف مختلف صادر می شوند. این سفال هادارای قابلیت ارز آوری بالایی هستند.

-آموزش در این بخش علاوه برشیوه های سنتی و سینه به سینه، به صورت آکادمیك نیزانجام می شود.

-غیراز کودکان، بقیه مردم شهر،اعم از جوانان وییرمردان وحتی در

مواردی زنان نیز به کار سفالسازی مشغول هستند. شغل ۹۰ در صدمر دم این شهر در زمینه تولید سفال و مشاغل جانبی آن می باشد. لالجین، شهری است که بیکار در آن یافت نمی شود.

واماموارديهمچونپيشينه-باتوجهبهسفالينههايموجوددرموزهها-،مواداوليهبااستحكام بالا،وجوداستادكارانپيشكسوت،قابليتاشتغالزايياين رشته،تنوعدرروشهايقابلارائه بهبازاربههمراهنوآوريها،كسبنشانهايمليوبينالملليوناملالجينكهعنوانشهرجهاني سفالرادرشهريور۱۳۹۵بهدستآورد،مهمتريندلايلبراياين ثبتجهانيميباشند.

موقعیت جغرافیایی: مشهدكلان شهرى در شمال شرق ايران و مركزاستان خراسان رضوى است.

تاریخچه:بهگفته تاریخمشهداز دیرباز مهد فرهنگ-هنر-دانشونیزجایگاهوخاسـتگاه وقايعمهمتاريخي بوده استكهيكي از مهمترین آنها حضور و خاکسیپاری امام هشـــتمشیعیان در این سرز مین می باشد. همچنین در سال ۲۰۱۶ میلادی از سوی شورای

جهانی صنایع دستی (WCC) ، به عنوان شهرجهانی صنایع دستی گوهر سنگ ها انتخاب گر دید. هنروصنایعدستیوسابقهآندرمشهد:

براساسآخرینآمار ساز مانمیراث فر هنگی،صنایعدستیوگر دشگریکشـور، در حال حاضر نز دیک به ۳۷۰ رشته در ۱۵گروه طبقه بندی شده اند که در استان خراسان رضوی ۷۰ رشته به ثبت رسیده است. شهرمشهدبابیشاز ۶۲ رشته فعال صنایع دستی، یکی از شهرهای مطرح کشور در این حوزه می باشد. همچنین بابیش از ۸۹۰۰ کارگاه انفرادی وگروهی و وجود بیش از ۲۰۰۰۰ هنرمند و صدیعتگر، از لحاظ جمعیت شغلی نیز جزء سه شهر اول کشور محسوب می شود. به جرات می توان گفت قطب تراش سنگهایقیمتیونیمهقیمتی در کشور، شهر مشهد (یااستان خراسان رضوی)می باشد. وجودمعادن سنگهایزینتی به خصوص سنگ فیروزه در شهر نیشابوریکی از دلایل رونق این حرفه در استان میباشد.غیراز فیروزه تراش دیگر سنگهای نیمه قیمتی مانند عقیق، زبر جدو ... نیز در شهر مشهدانجام

> تعریفرشتههای صنایع دستی وابسته به گوهرسنگها: ساختزيور آلاتسنتي:

مواداولیهآنهافلزاتینظیربرنج،مس،نقره،طلاو...سنگهایینظیرفیروزه،عقیق،یشمو...میباشد. شيوه توليدبه اين صورت است كه ابتدا فلزرا دركوره آب كرده وسيس به كمك قالب به شكل مور دنظر در می آورندوسیس بانشاندن گوهر سنگ، زیور آلاتی مانندالنگو، انگشتر، زیرگیسوان، گردنبندو... شهرها و روستاهای جهانی صنایع دستی 🊺 📗 توليدمي كنند.

تراش سنگهاي قيمتي ونيمه قيمتي:

تراش سنگهای قیمتی و نیمه قیمتی که هر کدام دارای سختی مختص خودمی با شد به دو شکل دامله تراشی (faset) انجام می شود.

مخراج کاری(گوهرنشانی):گوهرنشانییانگین کاریبررویزیور آلات.یکی از شاخههای صنایع دستی سنگی است.

مرصعکاری:نشاندنجواهر (سنگهای قیمتی ونیمه قیمتی)برروی ظروف واشیاء تزئینی دیگر. حکاکی سنتی روی سنگ:

طرحمور دنظرر ابرروی گوهر سنگ منتقل کر ده و به و سیله ایز ار مخصوص حکاکی زمینه کار را برمی دارند تانقوش نمایان شود.

فیروزه کوبی:بانشـــــاندن قطعه های کوچک سنگ فیروزه به حالت موز اییکی بر سطح ظرفها، زیور آلات واشیای تزئینی.

طراحی زیور آلات:به دانش ایجادیک طرح،بر خاسته از تصویری ذهنی یا واقعی یک زیورگفتـــه می شود.

تعدادهنرمندان رشتهها (طى دوسال قبل):

١-طراحيزيورآلاتسنتي٥٠

۲-ساخت; پور آلاتسنتی۸۴۴

۳-فیروزهکوبی۶

۴-حکاکی وی سنگ۳۵

۵-تراشسنگهایقیمتیونیمه

قیمتی ۴۸۰

۶-مرصعکاریومخراجکاری۴ مجموعکارگاههایفعال ۳۱۰۸

سرجان

امروزه تولیدو فروش گلیم در منطقه سیرجان و حومه آن، جلوتر از پته وقالی کرمان، در صدر کالاهای صادراتی صنایع دستی استان کرمان واین شهر ستان قرار دار د. بر اساس تحقیق صورت گرفته در زمینه

مهم ترین صنایع دستی و هنرهای سنتی سیرجان، کار شناسان فن به این نتیجه رسیده اند که؛ گلیم

شیریکی پیچوگلیم فرش بهترین ومحبوبترین کالاهای تولید صنایع دستی سیرجان به شمار می روند. از طرفی، سیرجان، باز اراصلی فرش، گلیم و دیگر دستبافته عشیایی و روستایی استان کرمان نیز به شمار می رود؛ به عبارتی، این شهر ستان، مشهور ترین محل عرضه و تولید دستبافته افشاری شناخته می شود.

اصطلاحشيريكىپيچ

شیریکی پیچاز ترکیب دوکلمه شیریکی/شیریک وپیچ تشکیل شده که براساس تحقیق میدانی، هر بخش در برگیرنده است دلالی جداگانه است. نام پیچاز بافت پیچگونه این گلیم آمده و عنوانی است که از گذشته به این تکنیک داده شده و تابه امروز نیزگاهی پسوند پیچیاپیچ باف در دستبافته ای چون گلیم پیچ، کشک دان پیچ، قاشق دان پیچ و ... در گویش عشایر این مناطق به کارر فته و لفظ شیریکی نیز از مفهوم شَریک (کلمه ترکیکه افشراها به شَریک، شیریک می گویند) و از شریکی مفهوم شَریک (کلمه ترکیکه افشاده در بافت یک گلیم در چند دهه اخیر، بعد از تجاری مشترک کار کردن دویا چند بافنده در بافت یک گلیم در چند دهه اخیر، بعد از تجاری شدن گلیم (این نوع دستبافته در گذشته فقط برای مصرف خانگی، ایلی و منطقه ای استفاده شده) و تغییر انداز ه و رواج دستمز دی باف، دویا سه نفر بافنده مستقل، برای بافتن یک گلیم، به طور شریکی، بافت آن را بر عهده داشته اند، گرفته شده است. البته برخی نیز بر این باور ند که شیریک از پیچیدن پود به دو ر دو تار به و و و ارد منطقی نیست؛ به این دلیل که در بافت قالی هم پیچش خامه است ولی این باور، منطقی نیست؛ به این دلیل که در بافت قالی هم پیچش خامه است ولی این باور، منطقی نیست؛ به این دلیل که در بافت قالی هم پیچش خامه است ولی این باور، منطقی نیست؛ به این دلیل که در بافت قالی هم پیچش خامه است.

تارىخچەگلىمشىرىكىپىچ

از سرآغاز وتاریخچهبافتاین تکنیک در کرمان نیزاطلاعات دقیق و در ست در دست نیست؛ امامُسلّم است که کاربر د این تکنیک در مناطق عشایری کرمان باکوچ و تبعید ایلات و طوایف ترک افشار و بُچاقچی در دور ان صفویه به منطقه کرمان در ارتباط بوده و بافت آن همان روشی است که بیشترگلیم های قفقاز به خصوص قفقاز جنوبی و آسیای صغیر به آن اسلوب بافته می شوند.

همان طور که پیش تر نیزاشاره شد، از تاریخچه بافت این تکنیک در منطقه مستندات واطلاعات دقیقی در دست نیست، امار پارچه های کتانی پیچ بافی در سوئیس کشف شده که متعلق به دوهز ار سال پیش از میلاداست. بناب راین مسی توان گفتت که در آن روزگ ران از این گونه بافت استف اده می کر ده اند. بقایایی از منسوجات پیچ باف کهن دیگری به دست آمده که در پر و، مصر و ایر ان بافته شده است (هال، وویوسکا، ۱۳۷۷،۵۵). در منطقه کرمان نیز، بر طبق شواهد، می توان گفت، تکنیک مور داشار هدر دور ان صفویه با کوچ و تبعید طوایف ترک به این منطقه رواج یافته است، به طوری که بافت آن، «همان روشی است که بیشتر سوزنی های قفقاز و آسیای صغیر، به آن اسلوب بافته می شود و لفظ ترکی آن «سوماخ» است که به ظاهر منسوب است به شهر شماخی قفقاز «(پرهام، ۱۳۷۱).

افشاروبُچاقچیهای پر اکنده در منطقه کر مان، شاخه ای از اقوام ترک مناطق مختلف از جمله قفقاز وآسیای صغیر هستند که در دوران متمادی وار دسرز مین ایران و در دوره ای وار داستان کر مان شده و در مناطق بافت، سیرجان، اُرزوئیه و برد سیر پر اکنده شدند. افشار هاطی دوران متمادی وارد کر مان شده اند، اما قدیمی ترین دورانی که از ورود این اقوام نام برده شده، دوران صفویه است.

همان طور که پیشترنیزاشاره شد؛ افشار وبچاقچی مهم ترین وارثان این نوع تکنیک گلیم بافی در منطقه سیرجان هستند. بنابر این، تاریخچه این تکنیک در استان کر مان و منطقه سیرجان هستند. بنابر این، تاریخچه این تکنیک در استان کر مان و منطقه سیرجان به دوره صفویه بر می گردد.

WCC-World Craft Cities & Villages /14 of Iran/

مربسوان شهرجهانیکلاش(گیوهکردی)

باتوجهبه فعالیت بیش از ۱۰۰۰۰ نفر صــــنعتگر تولید کننده در زمینه کلاش بافی در شـهر مریوان و همچنین جایگاه ارز شــمند این شهر ستان بعنوان یکی از مهمترین مقاصد گر دشـگری ایران، شـهر مریوان در ســال (۲۰۱۶) به عنوان شــهر ملی کلاش بافی و در شــهر یور ماه ســال ۱۳۹۶ (۲۰۱۷) توسـط " شــور ای جهانی صــنایع دستی " بعنوان شهر جهانی کلاش معرفی شد.

شهر مریوان واقع در غرب استان کر دستان و در فاصله ۱۲۵ کیلومتری شمال غرب سنندج واقع شده وباجمعیت بالغبر ۱۲۵۰۰ هزار نفر درر تبه سوم شهرهای پر جمعیت استان می باشد.

شهر ستان مریوان به عنوان یکی از قطبهای صنایع دستی کر دستان هموار همور داستقبال گر دشگر ان قرار گرفته و به دلیل هم مرز بودن باکشور عراق دارای ارز ش های ویژه اقتصادی خاص خودمی باشد.

صنایعدستیمنطقهمریوانبهعنوانبخشی از میراث فرهنگی ونمادی از نوعزندگی فرهنگی مردم مریوان همواره در زندگی مردم این منطقه نقش اساسی داشته است.

این شهر ستان بادار ابودن ظرفیتهاوپتانسیلهای بسیار ارز شمندی که در حوزه تولیدانواع صنایع دستی بومی و اصالت دار از قبیل؛ پوشاک محلی، نساجی سنتی، رودوزی های سنتی، هنرهای چوبی، بافته های داری و همچنین به عنوان یکی از مهمترین قطبهای "کلاش بافی" (پاپوشهای محلی) شهرت یافته است.

امروزههنر.صنعتکلاشبافی در این منطقه با پیشـــــینه تاریخی کهنی که دار دبه یکی از نمادهای فرهنگی، هنری و قومیتی این شهر ستان تبدیل شده است.

شهرها و روستاهای جهانی صنایع دستی \ 15 ا**یران**

تعدادکارگاههای فعال درزمیینه تولیدکلاش شهر سستان مریوان بیش از ۲۰۰۰۰ کارگاه بوده و میزان شهر سستان مریوان بیش از ۲۰۰۰۰ کارگاه بوده و میزان معاونت صنایع دستی ۲۰۰۰ نفر می باشد. که از این تعداد ۸۰ در صدار تولید کلاش (غالبا زنان) و ۲۰ در صدار تولید کنندگان (غالبا مردان) به تولید زیره کلاش اشتغال دارند.

صنعت کلاش بافی در اکثرروستاها، دهکده هاوشهرهای مریوان انجام می شود. تکنیک هاوروش های تولید در سراسر شهر ستان یکسان است. پوشیدن کلاش به دلیل سبک بودن براحتی، جریان هوای پویا، استحکام، انعطاف پذیری و مطابقت بامناطق کوهستانی و اهمیت تشریفاتی در کنار پوشیدن لباس محلی، به طور کلی به عنوان یک سنت تاریخی و بخشی از هویت محلی در مریوان و مناطیق کردنشین محسوب می شود.

این کفش سنتی کاملاً دست ساز است و تقریبا ۹۰٪مواد اولیه مور داستفاده در تولید آن در منطقه تأمین می شود. به دلیل استفاده از مواد کاملاً طبیعی، محصول نهایی باکیفیت بالاوقیمت های نسبتاً ارزان در باز ار عرضه می شود.

WCC-World Craft Cities & Villages / 16 of Iran

کلی ورگان روست^{*}ای جهانی سفال

سفالگری در تمدن ایر ان از جایگاه بر جسسته ای بر خور دار بوده و پیشسینه ای به قدمت تاریخ دار د. در سیستان وبلوچستان نیز پیشینه سفالگری به عصر پارینه سنگی و پیش از تاریخ بر می گردد. تولیدات سفال کلپورگان با سفال های به دست آمده از کاوش های باستان شاناسی در هزار ههای سوم پیش از میلاد در مناطق مختلف ایر ان همانندی دار د.

آنچه سفالگری کلپورگان را از سایر نقاط متمایز نموده ویژگی های منحصر بفرد آن می باشد: تمام امور ظریف توسط زنان انجام می گیرد و مردان فقط کار هایی مثل آماده کردن گل و پختن سفال را انجام می دهند.

تمامسفالینههاباروشسنتیوبدیع،بهکمکدستو بدوناسـتفادهاز چرخسـفالگریتهیهمیشــود.در ساختاشیاءسفالیهمانندسفالهایدورههایپیش از تاریخلعاب بکارنمی رود.برای تزیین ظروف ســفالی از

ابتدای پیدایش سفال (هزارههفتم پ.م) تا

هزارهســــومپ.م بودهاست.طرحهاو

نقشهای آن کاملا هندسی و تداعی

هندسی و نداهی کــــنــــنده نقشـــهای

باسـتانی است.

مراحلساخت

برای تهیه گل، ناخالصی خاک باسر ند جداسازی شده و سپس در حوض چه های مخصوص خیسانده می شود. گل بدست آمده را ورز می دهند تا آماده کار شود رنگ این گل معمولا خاکستری متمایل به سبز روشن است که پس از پخت در کوره به رنگ نارنجی در می آید.

تكنيكهاى ساخت سفال اين منطقه ازهمان روشهاى چندهزار سال قبل الگوبر دارى شده وهمين روش ابتدايى وبسيار ساده است كه هنر سفالگرى كلپورگان رامنحصر بفر دجلوه داده

درمنطقه معمولا دوروش برای ساخت ظروف سفالین به کارمی رود، روش پینچ (pinch) و فتیله ای، درروش پینچ برای ساختن سفال از دیسک گر دان سفالی استفاده میکنند که دراصطلاح محلی به «بونو» مشهور است. ابتدا توده ای از گل ور ز داده شده را

برروی «بونو»کهروی آن پارچه ای برای نچسبیدن گل قرار داده شده می گذارند، حفره ای باانگشتان دست در میان آن ایجاد میکنندوسپس همراه باچرخش گل برروی بونوحفره ایجاد شده توسط انگشتان دو دست را به تدریج گشادمیکنند. وبا استفاده از تکه چوبی به نام گل موش به آن شکل می دهند.

روش لولهای یافتیلهای (کویل) روش دوم در ساخت سفال کلپورگان است، در این روش ابتدا پار چهای را روی بونوپهن کرده، سپس کفظرف مور دنظر را از مقداری گل روی پار چهقر ار می دهندوبرای ساختی فر مظرف، قطعات لوله شده گل را روی لبه کفظرف و روی هم چسبانده و بوسیله گل موش آن را صاف می کنند.

پساز این مرحله ظرف ها را در معرض آفتاب قرارمی دهند تاکاملاخشــــک شوند. پساز خشــک شدن سفال آن را باسنگ مخصــومی (سائنوک) مالش وسطح خارجی آن راصیقــل می دهند که با این عمل ســطح ســفال خام برای نقاشی آماده می شود.

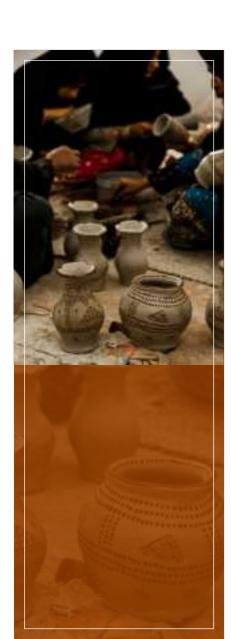
شهرها و روستاهای جهانی صنایع دستی

نقوش سفال وروش تزيين

نقشهای گل زنجیره، موج و درخت خرماوغیره نه به صورت مکتوب در جایی نقش بسته اند که سفال گران از روی آنها نقاشی کنندو نه از نقش های سایر سفالها و یا دیگر صنایع دستی محلی اقتباس شده اند بلکه تمامی طرحها ناشی از تخیل زنان و دختران محلی است که سینه به ایشان منتقل شده است.

144,

ریبودر کدسته ای که چندان دور فرس عموم ایر انیان بوده و از میبد به کمام نقاط ایر انیان بوده و از میبد به کمام ماشینی والیاف مصنف نوعی رونق گذشته ی خود را از دست می دهد، این در حالی است که زیلو ویژگی های منحصر به فرد زیادی دارد که آنر ا از دیگر فرش های دستبافت ایران متمایز کرده است.

مهم ترین ویژگی زیلو که بسیار برای محیط زندگی وسلامتی انسان مفید استگیاهی بودن آن است.

> دیگرویژگیهای زیلوکه سببشدهبه فرشسلامتمعروفگردد:

> > زيلو الكتريسته ايجاد نمىكند.

زیلو ذرات معلق در هوا تولید نمی کند.

زیلو حساسیت پوستی نمی آور د. دیگر ویژه گیهای زیلو.

دیدر ویژه دی های زینو.

زیلو فرشیمیراثی وماندگار است.

زیلوبه طبیعت بازمی گرد.

زيلوخودرابر سطح صاف كاملا تثبيت

مىكند.

تعددنقشمایه.

روستاهای جهانی صنایع دستی \ 19 **ایران**

زيلوبافي

بافندههای زیلو اغلب مردهاهستند. به دلیل بزرگ بودن دســــتگاه زیلوبافی و سخت بودن بافت آن که نیاز به صرف انرژی وقدرت زیادی دارد، در قدیم زیلوبافـــی کار مردها بوده، اما امروزه زنها نیزمــی توانند زیلوهایی با اندازههای کوچک ببافند.

زیلوبافی یکورزش سخت است:

زیلوبافی علاوه بر اینکه یک هنردسیق و سنتی است، یک ورزش سخت نیزمحسوب میشود... چر اکه زیلوباف بر ای هر بار عبور پو، از بین چله، باید دائم در عرض زیلو در رفت و برگشت باشد. و این کار علاوه بر پائین کشیدن دسته نخی است که در بالای سرش قرار دار دوبرای ایجاد نقش باید مدام آنها را در یک قلاب چوبی که کلی نام دار دبی انداز د

وبیرون آورد. واین کار معادل کشیدن یک وزنه ی سی الی چهل کیلویی به پائین است.

بااین تفاسیر زیلوباف برای بافت یک زیلوی شـش متری باید نز دیک به سـیزده الی پانز ده کیلومتردر عرض زیلودررفت و برگشــــت باشدو در همین حین در طول بافت، وزنی بالغ بر هز ار و چهار صد کیلو را جابجاکند. به همین خاطر زیلوباف ها اغلب افراد ورزیده، سالم و تندر ست هستند.

المسلم المالي منبت

آباده،شمالی ترین شهر استان پهناور فارس ومرکز شهر ستان آباده است. آباده از شمال وغرب به استان اصفهان، از جنوب به صفاشهر واز شرق به استان یز دمتصل است. فاصله آباده تا شهر شیراز ۲۷۵ کیلومتری جنوب شهر اصفهان قرار دار دوبه جهت استقرار در مجاورت جاده سر اسری جنوب به مرکز کشرور، دارای موقعیت مناسب و خاص استراتژیکی است.

دراسناد،کتابهاوسفرنامههایمتعددیازپیشسه
منبتکاریدرآبادهومصنوعات تولیدشده در آن سخن
فته است. برای تایید پیشینه منبتکاری در آباده
می توان به متن بر خی سفرنامه هاو منابع مکتوبی که در
مور دهنرایران بان نوشته شده، از جمله «شاهکارهای
هنرایران »اثر آر تورپوپ، «تاریخ صنایع ایران بعداز
سلام »اثر محمد حسن زکی، «صنایع دستی کهن
یران »اثر هانس ای وولف و «مروری بر صنایع دستی
یران »اثر محسن بیگی مراجعه نمود. محصولاتی که
مروزه در آباده تولیدمی شوندنیز نشسان دهنده
ستمرار سنتهای پیشین است.

سنتی ترین شیوه انجام منبت ایران، در آباده انجام می گیرد. چوب مصر فی عمد تا از درختان گردو و گلابی است که بومی خود منطقه است. ابزار اصلی کار در شیوه منبت آباده، فقط چاقوی سنتی منبتکاری (چاقوهای تخت سرکجباپهناهای متفاوت) است. منبتکار آباده ای پس از انتخاب زیر کار مناسب، طرح و نقش مور دنظر را بر روی آن پیاده نموده و سپس اقدام به انجام مراحل مختلف هنرمنبت (شامل، دور بری زمینه وروسازی) بر روی زیر کاروطرح رسم شده بر آن مینماید تانهایتافر م نهایی اجزای طرح اجرا شده و طرح نقش اصلی را به خودگیرد. در شیوه سنتی منبت آباده، بیشتراز نقوش گیاهی و جانوری استفاده

میگردد،هرچنداستفادهاز سایر نقوشدوراز ذهن نیست.همچنین منبتکاری آباده را از نظر میزان بر جستگی میتوان در دسته "کمبر جسته" قرار داد. از معروفترین محصــــولات منبتکاری تولیدی در آباده،انواع قاشق های شربت خوری بوده استکه نمونه هاییاز آن در موزه های داخلی و حتی خارجی نظیر "موزه ویکتوریا و آلبرت ندن، به نام خود آباده موجود است. جعبه شطرنج و نر د، قلمدان، انواع جعبه های زیور آلات، رحل قرآن، انواع ظروف چوبی نظیرکاسه، بشــقاب، تنگ ولیوان، عصــای چوبی وغیره از دیگر محصولات منبتکاری تولید شده در آباده است.

در سال ۱۳۹۲،اولینگواهینامه ثبت ملی نشـــان جغرافیایی در صنایع دستی کشـــور ، برای "منبت آباده" رقم خور د. پس از آن و در سال ۱۳۹۳گواهی ثبت بین المللی برای نشـــان جغرافیایی "منبت آباده" در جغرافیایی "منبت آباده" در جغرافیایی "منبت آباده" در ســـال ۱۳۹۴، پرونده نگاری ثبت فنون "منبت آباده" در سال ۱۳۹۵ پرونده آباده برای ثبت ملی در رشته منبت به تهران از سال فهر سـت آثار میراث ناملموس ملی ساز مان میراث فرهنگی، صنایع دستی وگرد شگری به سرانجام رسید. در سال ۱۳۹۵ پرونده آباده برای ثبت ملی در رشته منبت به تهران از سال شورای جهانی صنایع دستی آباده به عنوان شهر جهانی منبت تایید و معرفی گردید.

ties & Villages/2 of Iran/

در خراشادتقریباتمامی بانوان به شغل بافندگی مشغول هستند حق بانوان دانشـــجو یا شاغل که موقتاً در بیر جنداقامت دارند در ایام تعطیلات به خراشا د بازگشــــته و به هنر بافندگی میپر دازند. در همین را ســتاوپس از ثبت به عنوان روســـتای ملی توبافی، یکی از کاندیدهای ثبت جهانــیقــرارگــرفت که پس از باز دید ارزیابان و کار شناسان منطقه غرب آسیا واقیانوسیه به عنوان دومین روستای جهانی ایر ان با عنوان روستای جهانی توبافی ثبت جهانی شد.

از مشاهیر به نام این روستا می توان به آخوند ملاعلی خر اشادی شیخ محمد ابر اهیم قدسی، شیخ محمد حسین خر اشادی کاخک دکتر محمد اسامعیل رضوانی (پدر علم تاریخ معاصر ایران)، دکتر غضنفر فروز انفر (متخصص اطفال وموسس دانشگاه علوم پز شکی بیر جند)، دکتر محمد رضاحافظ نیا (استاد جغر افیای سیاسی)، دکتر مرتضی حسن پور (اولین پر ستار مردایر ان) اشاره کرد. راههای دسترسی به روستای خر اشاد، زمینی، هوایی و ریلی می باشد که میتوان پس از رسیدن به بیر جند و پیمایش ۲۲ کیلومتر در جاده بیر جند به زاهدان به روستای جهانی خر اشاد رسید.

پساز ثبت جهانی روستای خراشاد شاهدار تقاء چشسسمگیر زیر ساختهای روستا از قبیل اجرای فیبرنوری، ار تقاءسرعت اینترنت و ایجاد باز ار چههای محلی بوده ایم.

افزایش شهرت این روستا پس از ثبت جهانی، باعث شدتا محصولات حوله و منسوجات این روستا، علاوه بر فروش فوق العاده در ایر ان، تا کشورهای همسایه و کشورهای اروپایی صادر گردد که این امر موجب دلگر می بافندگان و هنرمندان این روستا گردید. در حال حاضر میزان ارسال حوله از این روستا تا حدود ۱۵۰۰ شال سر ایتالیا و انگلیس ۷۰۰ دستمال و تن پوش حمام و ۶۰ تا حوله نوز ادی برای کرواسی به مبلغ ۲۵ میلیون تومان می باشد.

شيراز مركز استان فارسودر جنوب غربى ايران قرار داردو یکیازکلانشهرهایزیبایکشوربه حساب می آید. جمعیتآن در سال۱۳۹۵ خور شیدی بالغبر ۱٬۵۶۵٬۵۷۲ نفر بوده كه این رقم بااحتساب جمعیت ساكن در حومه شهر به حدود ۱٬۸۶۹٬۰۰۰ نفر میرسد. شیراز از دیرباز به واسطهٔ مركزيت نسبى اش در منطقهٔ زاگر س جنوبى و واقع شدن در

يكمنطقة به نسبت حاصلخيز، محلى طبيعي براي مبادلات محلى كالابين كشاورزان، شهرنشينانوعشايربودهاست.همچنيناينشهردرمسيرراههاىتجارىداخل ایران به بنادر جنوب مانند بندر بوشهر قرار گرفته است و به سبب جاذبه های تاریخی، __پاریرابهسوی خود فرهنگی،مذهبیوطبیعیفراوان،هموارهگردشگرانبســ

شهرشيرازبهشهرشعروباغگلنيزمعروفاست،باغدرفرهنگايرانيانازجايگاه

ویژهایبرخورداراستوشیرازازقدیمبه داشتن باغهای بسیار وزیبامشهور بوده وهمين عامل شهرت جهاني شهر شیراز در دنیاشده است.

شیراز که در تاریخ پر فراز ونشیبش، روزگاران تلخوشیرین بسیاری را از سر گذراندهبود،درروزگارکریمخانزندبه یکی از بهترین و آرام ترین دوران خویش مىرسدوبەمدت١٣سالبناهاىبسـيارى كەامـروزەبەناممجموعەىزنديەدرمـركــز شيراز استوهمچنان پابر جاست، بناميشود. در اوایل صده ی کنونی، شیراز مور د توجه جهان گردان وباستان شناسان آمریکایی واروپایی قرار گرفت. يروفس وريوب بامطالعه برروى تخت جمشــــيد،شيراز وآثارهنري وباستاني فارس خدماتشایانی به این شهر انجام داد.

انیصنایعدستی

شهرشيرازبنابه گفته پروفسور آرتورپوپ در کتاب صنايع دستیکهنایران،رونقبسییاریدرانواعصنایعدستی داشتهاست.درهنرخاتمنيزدردنياسرآمدبودهاستبه گونهایکهمحور اصلی فعالیت صنایع دستی شیراز پس از دستبافتههای داری،این رشته بوده است.

صنايعمختلف در محله هاى مختلف بصيورت خوشهاى فعالیت دارند. بازار بزرگ وکیل راسته های مختلف از جمله سراجان، شمشیرگرها، مسکری و ... دار د. در حال حاضر بازار وکیل شیراز به همین صورت تقسیم بندی پیشین راتاحدودی حفظ کرده است بعنوان مثال سرای حاج آقاجانی دارای ۷ کارگاه تولیدیاست.

براساسآمارهای ثبت شده، تعداد ۱۳۰۰۰ کارگاه تولیدی کوچک در شیراز فعال است. این کارگاههاتاچندنفرنیزشاگرد دارند.تعدادکارگاههای تولیدی بزرگ که فعالیت

كلركاهى بااستاندار دوتوليد بالادارند ۲۰۰ کارگاه است. گروه دستبافته های داری در شیراز بیشیترین تعدادص____نعتگررابهخود اختصاص داده است. به دلیل اینکهاین صنعتگران اغلب در خانه خود فعال هستندبه همين جهت مجوز این صنعتگران به نام مشاغلخانگیصادرمیگرددلذا تعداد ۳۸۰۰ شـــغلخانگی در حوزه دس____تبافتههای داری وجود دارد. به این ترتيببدون احتساب فعالانى كەبدون دريافت مجوز در شیراز فعال هسـتند، حداقل ۲۰ هزار نفرتوليدكننده صنايع دستى دراين شهر فعالیت دارند.

25ackslash شهرها و روستاهای جهانی صنایع دستی

of Iran/

زنجان شهرجهانیملیله

ملیله از مهمترین هنرهای فلزی و صنایع دستی شهر زنجان است و نشان از ذوق و خلاقیت مردمان این شهر دارد. در میان صنایع فلزکاری در زنجان، ملیله کاری جایگاه بسیار مهمی دارد. استان زنجان از مراکز غنی هنرهای بومی و صنایع دستی ایر ان محسوب می شود.

ش___هرزنجان رابه علت آن که درطی چند دهه اخیر هنرمن دان و كارگاههاى فعال در زمينه مليله سازى نقره داشته است، به عنوان پایتخت جهانی ملیله دانسته اند. امروزه بسیاری از آثار ملیله: نجان در موزه لووریاریس، آرمیتاژروسیه ومترویلتین نیوپورک قرار دار د.همچنین در سال ۱۳۹۷ از طرف شرورای راهبردیانتخابشهروروستاهایملی،شهرزنجانبهعنوانشهر ملىمليلەثبتوگواھىنامە«زنجانشـهرملىملىلە»برايآنصادر شد.درسال(۱۳۹۸/۲۰۲۰)از طرفشورای جهانی صنایع دستی منقطهآسيا واقيانوسيه شهر زنجان بهعنوان شهرجهاني مليله انتخابگردید.

ملیله کاری، هنراستفاده از نقره برای ساخت مصنوعات هنری است که به صورت های مختلف در بازار موجود است. برای ساخت ملیله ابتدا بایدنقره را ذوب کر دوسیس در «ریچه» ریخت.پساز شکلگرفتن نقره مذاب،آن رابه وسیله دســـتگاهی نـوردکاریمی کننـدتانقره به صـــورت مفتول های نقره در بیاید. این مفتول های به دست تآمده از نوردکاری اکهبه صورت رشته های نازک نقره است، برای توليـــدمليـلهبهکـارمـــيبـرند. مفتول های نقره رابر اساس نقوش مختلف روی صفحههای «فلزی» که موم اندود است، می چینندو داخلآن ابهوسيله ريز نقش پر ميكنند. پساز چینشملیلهها،آنهاراباحرارتآتیشکاری م____ىكنند.بعدازآتىشكارى،مليلهرابا فرچەسىمىتمىزمىكنندومىشوپند.بعداز شستوشوآن را در پارچه یا خاک اره خشک ميكنند.

قاسم آساد روستای جهانی چادر شب بافی

قاسمآباد از توابعبخش چابکســــــر شـهرسـتان رودسـر اسـتکه در کیلومتر ۲۵ جادهرودسـر به چابکسـر واقعشدهاست.

قاسمآبادعلیامجموعهای از ۶روستابه

۸۹۳

نامهاى پايين محله، توسكا محله، بالامحله، بندبن، ملك ميان و خانه سراست.

منطقهقاسمآبادخواستگاهچادرشببافیگیلاناست.اینهنرخانگی توسط زنانمنطقهانجام می شودو نقش موثری در در آمدزایی واقتصادخانواده دارد. چادر شبکه در اصطلاح محلی "لاوند" یا "چاشو" خوانده می شوداز جمله منسوجات بومی گیلان و نوعی دستبافته ابریشمی یا پنبه ای است که با دستگاه بافندگی سنتی به نام یا چال بافته می شود.

حداکثر پهنای تولیدات ۳۰ تا ۴۰ سانتیمتر و طول متناسب با کاربر د آن می باشد.

نقوش به کار رفته خاص ومنحصر به منطقه قاسم آباد ومهلم از طبیعت ومحیط پیرامون بافندگان آن است که انواع حیوانات، گیاهان، اشیاء مورد استفاده درزندگی و ... بر روی آن به چشم می خور د.

نقشهای منحصـــر به فردوتکنیک بافت معکوس چادر شب، این بافته را از پار چههای تولیدی دیگر در استان های مختلف ایر ان متمایز می کند. علاوه بر نقشهای زیبایی نظیر در خت سودار، قور باغه، بز، پروانه، اردک که خود دانشــنامه ای محلی از زندگی جانوری و گیاهی منطقه است، گاه تلفیق نقش هانیز به آیین های کهنی همچون لافند بازی اشاره دارد. از این نگاه، چادر شب مستندی تاریخی و دانشـنامه ای ارزشمند است که مبین هزاره هافر هنگوانتقال تجربه ها است.

درگذشته گیلان یکی از مراکز مهم تولید ابریشم بودواین ماده اولیه مورداستفاده بافندگان قرار می گرفت. در این منطقه ابریشم کشی و ریسندگی ابریشم با دوک نخریسی رواج داشته است. تولید انواع پارچه بر اساس آب و هوا، فرهنگ، آداب ورسوم و نوع پوشاک و پوشش های مورد استفاده در منطقه صورت می گرفته است.

ابریشمکشی_وریسـندگیابریشـمبادوکنخریسـیرواجداشتهاست.تولیدانواعپارچهبراساسآبوهوا،
فرهنگ،آدابورسومونوعپوشاکوپوششهایمورداستفادهدرمنطقهصورتمیگرفتهاست.
چادرشـبهاکاربردهایمختلفداشـتهوبرایناسـاسدارایطرحونقشمتفاوتمیباشـند.ازچادرشـببرای
تهیهلباسعروسولباس زنانهشـامل پیراهن،دامن،جلیقهوقبا(نوعیبالاپوشکوتاهدارایآســتینهایبلند)
پیراهنمردانه،شالمردانه(بهدورکمردامادمیبسـتند)برختخواب،پیچ،لونگ(برایحملفرزندبررویپشـتو
شانههامیبســتند)وپوششرویمجمع(سینههایبزرگکهجهازعروسرابررویآنقراردادهوبرسرحمــل
شانههامیبستند)وپوششرویمجمع(سینیکیازکاربردهایاصلیچادرشبکهامروزهنیزدرمیان زنان اینخطه
میکردنداستفادهمیشدهاست.همچنینیکیازکاربردهایاملیچادرشبکهامروزهنیزدرمیان زنان اینخطه
رایجاستنوعیکمربندمیباشدکه زنان منطقهکهاغلببهکارکشــاورزیوکشـــتبرنجوچایوچیدنمیوه
رایجاستنوعیکمربندمیباشدکه زنان منطقهکهاغلببهکارکشــاورنیوکشــتبرنجوچایوچیدنمیوه
کوشیالچکتاکردهوبهدورکمرمیبندنددر
اشـتغالدار ندبهمنظورگرمنگاهداشــتنکمرخودآن رابهصـورتســه
گوشیالچکتاکردهوبهدورکمرمیبندنددر
اعــتقاداتوذوقوههــنراین
مــردمان درنقوشمتنوع
مــردمان درنقوشمتنوع

WCC-World Craft Cities & Villages / 30

مَلایرشهری تاریخی در جنوب شرقی استان همدان و در غرب ایران است. قدمت سکونت در محل کنونی ملایر به تمدن عیلام باز میگردد. تاسیس شهر کنونی ملایر در دوره قاجار صورت گفت. مردم ملایر دان فاری فارسی وگویش

ملا المحددة ال

گرفت.مردمملايربهزبانفارسيوگويشملايريصحبتميكنند.

تاریخچهمســتندمنبتدرشهرستانملایربهدورهصفویهبازمیِگردد.از شواهدیهمچون ضریحودَرِامامزادهساموحام(ع)(واقعدرشهرسامن)میِتوانفهمیدکهمصـــنوعاتچوبی در دوره صَـفویه در منطقه ملایر تولیدمیشـده

ىت.

نقوش استفاده شده روي دَر مذكور كه هم اكنون در موزه لطفعلیان ملایر نگه داری می شود، گره همای های هندسی اســــت که نقوش آن بامغار روی چوب، منبت شده است.

كلركاههاوشاغلين

طبق آخرین آمار موجود در معاونت سنایع دستی، تعداد ۸۳۴۸نفر هنرمند صنعتگر از بین مردان وبانوان پیش کسوت و جوان در ۴۹۴۴ مور دکارگاه صنایع دستی شهر ستان ملایر فعال و مشی خول به کار می باشند. از بین این تعداد ۷۹۷۲ نفر در ۴۲۶۰ مور دکلگاه منبت چوب به تولید مبلمان منبت مبادرت می ورزند که این رقم بیش از ۹۰۰ در صداشتغال صنایع دستی شهر ستان را در بر می گیرد.

مشاغلوابستهبهمنبتشامل چوببری، حمل ونقل، نجاری وکلاف سازی، ابزار سازی، ابزارزنی، رویه کوبی ورنگ کاری می باشد که جمعیت حدود ۲۵ هزار نفرر اشامل می شود.

شهرها و روستاهای جهانی صنایع دستی \ 31 ایران

وجوداماکن،میدانهاوچهارراههاینامگذاریشدهمنبتومزینشدهبهدیگرصنایعدستی،نقشمهمیرادرفضالای شهریملایرایفانمودهاست.

نقوشوویژگیها:تنوعنقشهایشناختهشدهوگاهابداعیدرمنبتملایربهوضوحدیدهمیشود.دربعضیتولیداتنقوش به کاررفته در دیول نگلههاوسرستونهای تختجمشیدوگاه حضور نقوش منظم ساده شده گیاهی در تلفیق منبت و مشبك چوب دیده می شوند.

بیشـــــتریننقوشمورداستفاده در منبت مبلمان این منطقه شامل طرحهای ختایی، گلوبوته، گلومرغ و ...واز پیچشهای طوماری برای منبت دسته مبلها استفاده می شود. طرحهای اصیل و نوبااستفاده از پیکرههای خوش تراش، داستانهای حماسی و مذهبی، نقش مهمی را در منبت مبل ملایر ایفامی کنند.

معمولابرای طراحی، نقش مایه های گیاهی کاربر دزیادی دارند که بانام های گل پنج پریاچند پر،برگ های ساده و برگ کر فسی، برگ های پیچك دار شناخته شده اند. گل چند پری از اصیل ترین نقوش به کاررفته در طراحی سنتی ایر ان است. این گل که در منبت با شکل های مختلفی طراحی شده است سال ها در نقشه های قالی - این هنرپیشینده دار ایر ایز مین - به زیبایی و به و فور دیده شده است.

پراكندگىمنېتاينشهرستانعلاوهبرشهرك صنعتي حاجى آباد به صورت كلگاههاي بزرگ فعال، در گوشه وكنار شهر ملاير به صورت كلگاههاي بزرگ فعال، در گوشه وكنار شهر ملاير وروستاي دهنو آورز مان كه شغل بيشترمردان آن صنعت منبت است، مى باشد.

m شهر ملاير در آذر ماه ۱۳۹۸ به دلايل پيشينه منبت، وجود استاد کار ان پيش کسوت و جوان، و جود دوم و دا تحاديه ويژه منبت و مصنوعات چوبي، و جود شهر ک منبت در ورودي شهر ملاير که حدود ۱۳۹۰ گاه فعال و بيش از ۴۵۰ نفر م مسنوعات چوبي، و جود شهر ک منبت در ورودي شهر ملاير که حدود ۱۶۰۰ که مي پذير د، دريافت نشان هاي بين المللي و ملي صنايع دستي توسط هنرمند ان شهر ملاير، ثبت برند شرکت هايي مثل شرکت مارليک، و جود چندين روستاي داراي صنعت منبت در شهر ستان، مثل روستاي دهنو آورز مان که بيشتر مردان آن جهت امرار معاش به حرفه مذکور مشغولند، و جود باز ار بزرگ مبل منبت در شهر، داراي بيش از ۱۶۰۰ فروشگاه و نمايشگاه خصوصي مبل، جزء نخستين شهر هاي ملي هنرمنبت به ثبت رسيد.

جشــنوارههایمنبت،نمایشــگاههاوفروشگاههاوصادراتمبلمنبتشدهبهشهرهایمختلفکشــورازجملهتهران، اصفهان،مشهدوتبریزوکشـورهایهمسـایهازشمال،غربوجنوبکشـوربازارهـایمهمفروشمبلمـانمنبتملایــر میاشند.

در شهرملایر،آموز شهنرهای چوبی علاوه بر شیوه های سنتی و سینه به سینه به صورت آکادمیك به همراه تا سیس مرکز تحقیقات پیشرومبل منبت و اخذم جوز سرای نوآوری مبل منبت، برگزاری دوره های آموز شی ماهانه در مرکز فنی و حرفه ای محوریت منبت مبل و برگزاری دوره های آموز ششاغلین برای صنعتگران صنایع د ستی مانند: برند سازی و آشنایی باقوانین محوریت منبت مبل و برگزاری دوره های آموز ششاغلین برای صنعتگران صنایع د ستی مانند: برند سازی و آشنایی باقوانین مالیاتی و سازی و آشنایی باقوانین مالیاتی و سازی و آسنایی با تصوریت منبت مبل و برگزاری د برند سازی و آسیان با تصوریت منبت مبل و برگزاری د برند سازی و آسیان با تصوریت منبت مبل و برگزاری د برند مبل و برگزاری د برند برند سازی و آسیان با تصوریت مبل و برگزاری د برگزاری در برگزاری د برگزاری داد برگزاری د برگزاری د برگزاری د برگزاری د برگزاری د برگز

of Iran/

The existence of places, squares and intersections named Monabbat and decorated with other handicrafts, has played an important role in the urban space of Malayer.

Motifs and features: The variety of known and sometimes innovative motifs in Malayer inlay is clea<mark>rly seen. In some productions, the motifs used in the murals and capitals of the Persepolis and sometimes the presence of regular simplified plant motifs are seen in the combination of inlaid and wood lattice.</mark>

Most of the motifs used in inlaid furniture in this area include Khatai designs, flowers and plants, for overs and Original and new designs with the use of Well-chickens, etc., and twists are used to inlaid furniture handles. carved figures, epic and religious stories, play an important role in the woodcarving of Malayer sofa. Plant motifs are commonly used for design that Known by the names of five-feathered or multi-feather ed flowers, simple leaves and celery leaves, ivy leaves. Regular multi-petalled flower is one of the most original motifs used in traditional Iranian design. This type of flower, which has been designed in inlays with different shapes, has been beautifully and abundantly seen for centuries in carpet designs - this ancient art of Iran.

Scattering of Monabbat in this city in addition to Hajiabad industrial town in the form of large active workshops, is in the corners of Malayer city as a workshop and home and also in Jokar city in 10 km of Malayer and Dehno Avarzaman village where most of the men are in the carving industry, Due to the background of woodcarving, the presence of veteran and young masters, the existence of two special unions of inlay and wooden products, the presence of inlay town at the entrance of Malayer city, which has about 80 active work shops and more than 450 people working that production stages are carried out from the beginning to the sales stage in this town, receiving international and national indications of handicrafts by artisans in Malayer city, registering the brand of companies such as Marlik company, existence of several villages with inlaid industry in the city, such as The village of Dehno Avarzaman, where most of the men are engaged in this profession for their livelihood, the existence of a large inlaid furniture market in the city, the existence of more than 200 private shops and furniture exhibitions, Malayer was designated as Malayer World Monnabat City in 2019.

Inlaid festivals, exhibitions and shops and the export of inlaid furniture to different cities of the country, including Tehran, Isfahan, Mashhad and Tabriz and neighboring countries from the north, west and south of the country are important markets for selling Malayer inlaid furniture.

In Malayer, training wood arts in addition to traditional methods, is being carried out academically with the establishment of a leading research center for furniture carving and obtaining a license for woodcarving furniture innovation house, holding monthly training courses in the technical and professional center with the

focus on furniture woodcarving and holding training courses for handicraft craftsmen such as branding and getting familiar to tax laws.

Malayer is a historical city in the southeast of Hamadan province and in the west of Iran. MALAYER
WCC-World Monabbat City

Dwelling in the current

location of Malayer dates back to the Elamite civilization. The current city of Malayer was established during the Qajar period. The people of Malayer speak Persian and the Malayeri dialect.

The documentary history of woodcarving in Malayer city dates back to the Safavid period. From evidences such as the shrine and door of the Imamzadeh of Sam and Ham (AS) (located in the city of Samen) can be understood that wooden artifacts were produced in the Safavid period in the Malayer region.

The motifs used on the door, which are now housed in the Lotfalian Malayer Museum, are traditional Geometric knots whose motifs are inlaid with a tool on wood.

Workshops and employees

According to the latest statistics available in the Deputy of Handicrafts, 8834 artisans including young men and women, are active and working in 4944 handicraft workshops in Malayer city. Out of this number, 7972 people in 4260 wood inlay workshops produce inlaid furniture. This figure includes more than 90% of the city's handicraft employment.

In the past, Guilan used to be one of the most important sericulture centers in Iran; So Silk became one of the main raw materials used in fabric weaving. Consequently, People from Ghasem-Abad turned into sericulture as well. They used spinning wheel to spin thread from silk cocoons and, afterwards, used the threads to weave fabrics for various applications. Variety of fabrics has been produced based on climate, culture, traditions and peoples wearing in the region.

Chadorshab has different usages according to which the applied motifs and colors differ. Chadorshab has been used to prepare bride dress, pieces of local female garment like dress, skirt, male garment and shawl (wrapping around groom's waist), bed cover wrap, a cloth for carrying baby on the back and shoulder called "loung", and a cloth for covering big trays to carry brides dowry. One of the main applications of chadorshab which is currently prevalent among women, is a kind of belt wrapped around the waist by women who are working on the rice farms

and in tea gardens or collecting citrus fruit in order to protect themselves against humidity and cold weather.

Beliefs, taste and art of this people is manifested in this hand-woven fabrics through various motifs adapted from nature and surrounding environment.

GHASEM ABAD WCC-World Chadorshab Bafi Village

Ghasem Abad is one of the far eastern villages of Guilan province. This village is situated by the Caspian Sea and mountainous areas and is well-known for its natural beauties. Ghasem Abad is 25 km Far East of Roudsar

Ghasem Abad is the birthplace of Chador-Shab Bafi. Mostly women are active in weaving Chador-Shab which effectively fosters their family income and local economy. Chador-Shab, one of the native fabrics of Gilan province, is known as "Lavand" or "Charshoo" in local term. It is a handwoven fabric mainly made of either silk or cotton. The weaving loom, in local term, is called "Pachal". The width of this fabric is, at most, between 30 to 40 centimeters and its length depends on its usages.

Chador-Shab motifs are the perfect reflection of the region's natural surroundings and cultural heritage. The chief motifs are animals, plants, objects used in everyday life ... etc.

The unique motifs and the weaving technics (upside down) has made chadorshab distinguished from the other fabrics produced in other provinces. In addition to creating beautiful motifs like Sudar tree, frog, goat, butterfly and duck which is a local encyclopedia of the region vegetation and fauna, in some cases combination of motifs refer to old rituals such as "Lafand Bazi". From this perspective, chadorshab is a historical document and a valuable encyclopedia presenting millennia of culture and experience transmission.

Since there have been many active workshops in the field of silver Malileh Kari in Zanjan over the last decades this city has gone under the title of "The world capital of Malileh".

Today, a large number of Malileh Karies are kept on Louvre in paris, Hermitage in Russia and Metro Politan in New York. Zanjan was registered as the "National Malileh city" by the National evaluation council in (2018),"

Malileh Kari, is the art of using silver to create works of art which is available in different forms. To make Malileh, first silver is melted. Then it is poured into a mold called "Richeh". After getting hardened, it is pressed into silver wires, which are commonly used in making Malileh. In the next stage, the silver wires are placed on a wax-coated metal plate based on different motifs and patterns and inside they are filled with micro motifs. After placing Malile the product is heated by direct fire then brushed and washed and finally dried by fabric.

ZANJAN

WCC-World Malile City

2019

Malileh is one of the most important handicrafts and metal arts of Zanjan province, which is an indicator of how talented, skillful and creative its people are. Malileh Kari has a unique status among the metal work industries of Zanjan. Zanjan province is known to be a prosperous center of handicrafts and native arts.

Shiraz distinguished handicrafts are a variety of rural, nomadic and urban handicrafts that all have brilliant international brand and title.

Shiraz carpet, Gabbeh, Kilim and all kinds of Qashqai handwoven crafts occupy a significant part of the city's large and traditional bazaar.

Shiraz khatam which is generally concentrated in furniture sector; has a world – wide reputation and an International Geographical Indication.

Wooden, metal, and glass handicrafts along with architectural decorations, stone decorations and other groups of art and handicrafts have a significant prosperity in Shiraz which can be seen up close with a short walk in the city.

Located in southwestern Iran, Shiraz is the capital city of Fars Province. A metropolis, Shiraz is one of the largest cities in Iran; its population was 1,565,572 in 2016.

Due to its central position in the Southern Zagros Region and as it is located in a fairly fertile region; it has always been a bustling center for commerce between farmers,

urban dwellers and tribes. It is also the gate to reach the southern ports of Iran, including port of Bushehr and because of its historical, cultural, religious and natural attractions, it has always attracted numerous tourists.

Shiraz is famous for poetry and its gardens. Gardens are pivotal in Iranian architecture and culture, and beautiful gardens have made Shiraz globally popular.

In its turbulent history, Shiraz reached a time of property and peace during the governance of Karim Khan Z and when many momentums of Zandiyeh Complex currently located in the city center, were constructed over 13 years.

In the beginning of the current century, Shiraz was the focus of attention for American and European archeologists and tourists. Professor Pope, presented great services to this city by studying Persepolis and other ancient and artistic momentums of Fars Province

According to Professor Arthur Pope's book The Old Handicrafts of Iran;

SHIRAZ WCC-World Crafts City 2019

handicrafts had great prosperity in Shiraz. Shiraz is internationally renowned for its inlaid art which is the main focus of handicrafts activity in Shiraz after weaving crafts.

Vakil Grand Bazaar has different embranchments such as Sarrajan (saddlers), Shamhirgar (swordsmiths),

Mesgari (coppersmiths). The Bazaar has currently saved its original embranchment arrangements. For example Sarayehajaghajani has 7 production Leather embroidered workshops.

According to the statistics recorded on the handicrafts Permit System, 13000 personal small workshops are active in Shiraz. They usually have several apprentices at their workshops. There are 200

large production workshops

that have high standards and extended large-scale production activities. Weaving handicrafts category tops with the largest number of craftspeople in Shiraz. The activity licenses of these craftspeople are categorized as household jobs because most of them are active at their houses and do not owe workshops. There are 3,800 household jobs in the field of weaving handicrafts. So there are at least 20 000 licensed handicrafts people active in Shiraz.

*

WCC-World Craft Cities & Villages /40

In Khorashad, almost all the women are weaving traditional towels even female students or employees who are temporarily staying in Birjand, return to Khorashad on holidays and weave traditional textiles.

In this regard after national registration of Khorashad as the National towbafi village it was nominated as the candidate of World Towbfi Village. Then after visits and evaluations of WCC-APR evaluators, it was designated as World Towbafi village in 2018 which was the second world village of Iran in handicrafts

Some of the celebrities are:

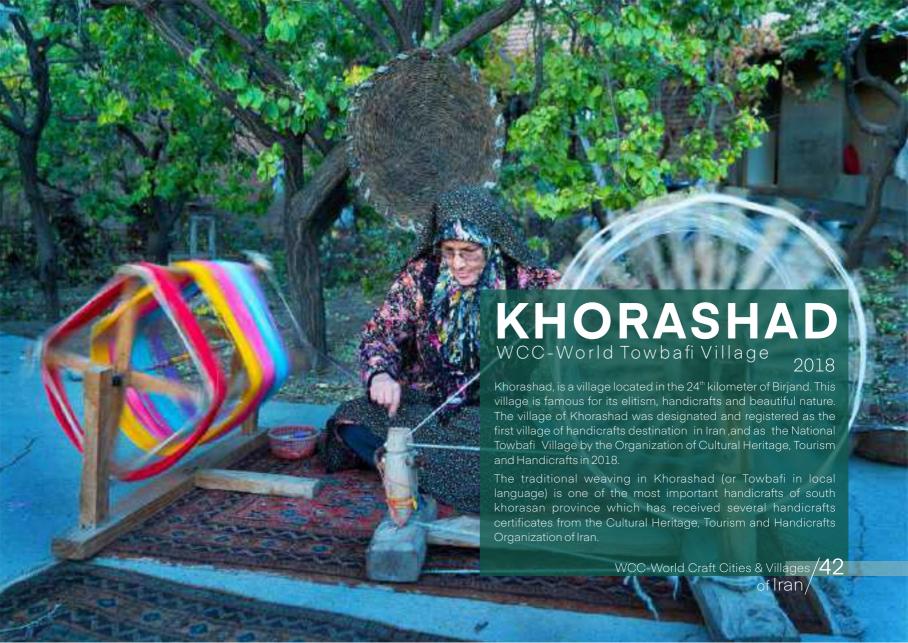
Akhoond-Mullah-Ali, Sheykh Muhammad Ebrahim Ghodsi, Sheykh Mohammad Hossein Khorashadi Kakhk, Dr. Muhammad Esmaeil Rezvani Khorashad (Father of Iran Contemporary History), Dr. Ghazanfar Foroozanfar (Pediatrician and Founder of Birjand University of Medical Science), Morteza Hasanpour Fard, Ph.D in Nursing (the first Male nurse of Iran).

The access routes to Khorashad are roads, airways and railways. After arriving to Birjnad, (the center of South khorasan) and passing the distance of 24 Kilometers on Birjand-Zahedan road, You will reach Khorashad.

After the world registration of Khorashad, we saw a considerable promotion in infrastructures of this village such as Fiber optics, the speed of the internet and establishment of local markets.

The increasing popularity of Khorashad, after the World registration, not only leads to higher rate of sales in Iran but also leads to higher rate of exports of towels and textiles to neighboring countries and Europe , which has been encouraging for the towel weavers of this village. By now, the

rate of exports to other countries like Italy, England and Croatia are about 150 shawls,700 bathing clothes and handkerchief and 60 bathing clothes for babies which the total price of them are about 900 dollars.

The most traditional style of Iranian woodcarving is done in Abadeh. The woods used are mainly walnut and pear trees, which are native to the region. The main tool in the "Abadeh Woodcarving Style (Monabbat)" is just a simple form Knives.

Woodcarver Master implements the desired motif on the appropriate sub-structure. Then, by applying various techniques of Woodcarving he/she executes the final form on the designs. Mostly, plant and animal motifs are used, although the use of other types of motifs is not far from the mind. "Abadeh Woodcarving Style (monabbat)" can be classified as "low relief".

One of the most famous woodcarving products that produced in Abadeh is wooden spoons which called "Sherbet Spoon". Some of them are kept in various museums around the world, such as the "Victoria & Albert Museum" in London. Chess & Backgammon boxes, types of Jewelry Boxes, wooden utensils such as Bowls, Plates and Pots, Sticks etc., are other woodcarving products, which produced in Abadeh.

In 2013, the first National Geographical Indication in Iranian handicrafts was issued for "Monbbat-e Abadeh and then in 2014, the first International "Geographical Indication" (GI) was issued for "Monbbat-e Abadeh" (by WIPO, Switzerlan). After that in 2015, the "Techniques of Abadeh Woodcarving Style (Monabbat)" was registered in the "National List of Intangible Heritage" of Iran. In 2017, Abadeh was registered as "National Monabbt City" by ICHTO, and finally in 2018, after evaluations of the "World Craft Council (WCC)", Abadeh was approved and designated as World Monabbat city.

ABADEH WCC-World Monabbat City

sbadeh is the northernmost city of Fars provinceran. It is connected to Isfahan province from the orth and west, to Safashahr city from the south and

The distance from Abadeh to Shiraz is 275 km and it is located 200 km south of Isfahan city. Abadeh has a suitable and special strategic position due to its location in the vicinity of the southern national road to the center of Iran

Numerous books and travelogues mention the woodcarving (monabbat) profession and its products in Abadeh. To confirm the history of woodcarving (monabbat) in Abadeh, we can refer to the text of some sources written about Iranian art. For example, books: "Masterpieces of Iranian Art" by Arthur Pope, "History of Iranian Industries after Islam" by Mohammad Hassan Zaki, "Old handicrafts of Iran" by Hans, A. Wolf, "Review of Iranian Handicrafts" by M. Hassan Beigi and etc. Also, the products that are produced in Abadeh today show the continuation of the old traditions too.

MEYBOD WCC-World Zilou City

2018

Zilou is one of the oldest types of hand-woven carpet in Iran that has been woven in Meybod (55km to Yazd) from a long time ago. It was the carpet of Iranians not so long ago and was exported to many cities of Iran and also neighboring countries. But Zilou lost its past prosperity by the emersion of machine woven and synthetic fiber carpets. However, Zilou has unique characteristics which makes it distinguished comparing to other type of

Iranian hand-woven carpets. The most important characteristics of zilou which is so advantageous for human environment and health is its herbal material.

Some of the main characteristics of Zilou which has made it famous as "health carpet" are as follows"

- 1 Zilou does not cause static electricity:
- 2-Zilou does not produce aerosols.
- 3-Zilou does not cause skin allergy
- 4- Zilou is a cultural heritage and ineffaceable
- 5-zilou turns back to nature
- 6-zilou fixate itself on flat surface
- 7-the variety of motifs

WCC-World Craft Cities & Villages /46 of Iran/

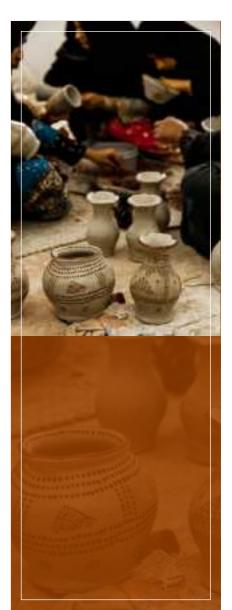

Motifs and decoration methods

Titok Stone is used to paint and decorate Kalpouregan Potteries. First, Titok Stone will be rubbed against a bigger stone on which some water poured. Then the pottery is decorated using a piece of match size wood mainly made from palm trees.

The motifs such as flower, chain, wave, palm tree, etc. are not documented to be copied nor are adapted from other potteries or handicrafts but originated in native women and girls' imagination who inherited them from generation to generation.

KALPOUREGAN

WCC-World Pottery Village

2017

Pottery in Iranian civilization has a prominent place and Sistan and Balouchestan's pottery can be traced back to the Paleolithic and prehistoric times. Kalpouregan pottery's productions are similar to found potteries from archeological excavations of third millennium B.C in various part of Iran.

What distinguishes Kalpouregan Pottery from the other kinds is its unique features. All delicate processes are done by women, while men only do works like preparing clay or firing the

potteries. All potteries are made by hand in the traditional and original technics without using Pottery Wheel. No glazing is used to make potteries the same as prehistoric potteries. They use geometric motifs for decorating potteries which brings to mind ancient motifs. The beginning of the pottery dates back to (Seventh

Millennium B.C. to the Third Millennium B.C

Production process

To prepare clay, first, the soil is sifted to separate impurities from soil. Then they are poured into pools for leaching. The obtained clay will be kneaded to be prepared for work. The color of this clay is light greenish gray which turns to orange after firing in kiln. The technics of making pottery in this region is adapted from millennia ago and this primitive and simple technic makes Kalpouregan pottery unique.

There are two main technics for making potteries in the region. Pinch technic and Coil technic. In Pinch technic a rotating disk or tray made of pottery in the form of a plate is used to make pottery, this disk called Bono in local dialect. First, a chunk of kneaded clay is placed on Bono on which a piece of cloth is put to prevent clay from sticking to it, then a hole is

made in the middle of the clay by fingers. As the clay is rotating on the Bono, the created hole will gradually become wider using fingers of both hands and will be shaped with a piece of wood called Gel Moush in the local dialect.

Coil technic is the second technic to make Kalpouregan Pottery. In this technic at first, a piece of cloth is put on the surface of Bono then the bottom piece of intended vessel is placed on this cloth, after this the rolled clay pieces are put above each other and the surface is smoothened by use of Gel moush. Finally, the prepared vessels are placed under sunshine to be dried and when dried, its external surface will be scrubbed and furnished with a special stone (Saenok) and this process prepares the raw pottery surface for decoration.

WCC-World Craft Cities & Villages 48

Kalash is woven in most villages and counties located in the vicinity of Marivan. Production techniques and methods are the same throughout the region. Wearing Kalash due to its lightness, comfort, dynamic air flow, strength, flexibility and compliance with mountainous areas as well as its ceremonial importance along with local outfit, is generally considered as a historical tradition and part of local identity in Marivan and Kurdish areas.

This traditional footwear is completely handmade and almost 90% of the raw materials used in its production are supplied in the region. Due to the use of completely natural materials, the final product is offered in the market with high quality and relatively low prices.

MARIVAN WCC-World Kalash City

Due to the activity of more than 10000 artisans producers in the field of Kalash weaving and also its valuable position as one of the most important tourist destinations in Iran. Marivan was designated as the 'National Kalash weaving city' in 2016 and as the 'World Kalash city' by the World Crafts Council in September 2017.

Marivan is located in the west of Kurdistan province. It is 125 km northwest of Sanandaj, and with a population of 195,000, is the third most populous city in the province.

Marivan, as one of the handicrafts centers of Kurdistan, has always been welcomed by tourists. Also, due to its border with Iraq, it has its own special economic values. Handicrafts of Marivan as a part of cultural heritage of its people have always played an essential role in their lives

Marivan has very valuable capacities and potentials in the field of production of various local and original handicrafts such as local clothing, traditional textiles, traditional embroidery, wood arts, weaving, and is also known as one of the most important poles of weaving Kalash (local footwear). Today, with regard to its ancient historical background, Kalash weaving has become one of the cultural, artistic and ethnic symbols of this county.

The number of active workshops in the field of weaving in Marivan is more than 3000 workshops and the number of active employees in the field of weaving licensed by Deputy of Handicrafts is 6200 people. About 80% of the weavers (mostly women) are engaged in the production of upper parts of Kalash, and 20% (mostly men) produce its lower parts.

WCC-World Craft Cities & Villages /5() of Iran/

History of Shiriki-pich Kilim

There is no accurate information on the origin and history of this technique in Kerman, but it is believed that this technique was applied in the tribal areas of Kerman with the exile and exodus of Turkish tribes; Afshar and Bochaghchi; And its texture is the way that most of the Caucasian

kilims, especially the South Caucasus, and Asia Minor are woven

As noted, there is no precise documentation or information on the textural history of the technique, but the "twisted-weave cotton fabrics were discovered in Switzerland, dating back to 2000 BC. So it can be said that in those days they used this kind of texture. Remainings of some twisted-weave ancient fabrics were also found in Peru, Egypt, and Iran." (Hall, Wyhowska, 1377, 55) In Kerman region, according to evidence, this technique became prevalent by Turkish tribes that were the region so its texture "is the way most Caucasian and Minor Asian needleworks are made, and the Turkish word is" Somakh", which is apparently attributed to the Caucasian city

Afshars and Bochaghchis who were scattered in Kerman are two branches of Turkish ethnicity in various regions, including the Caucasus and Asia Minor and they have been in the territory of Kerman province for a long time and have entered Kerman province and dispersed in Baft, Sirjan, Orzueiyeh and Bardsir. Afshars have been in Kerman for

"Shumakhi". (Parham, 1371, 91).

many years, but the earliest known period of entry of these tribes is the Safavid era.

As mentioned earlier, Afshar and Bochaghchi are the most important heirs of this type of kilim weaving in Sirjan. Therefore the history of this technique in Kerman province and Sirjan region goes back to the Safavid era.

SIRJAN WCC-World Kilim City

Nowadays, the production and sale of kilims in Sirjan and its suburbs are at the forefront of Kerman province's handicrafts export commodities, beyond Patteh and Carpet of Kerman, According to a research, which was carried out on the most important handicrafts and traditional arts of Sirjan, the experts have concluded that Shiriki-pich Kilim and Kilim-carpets are the best and most popular Sirjan handicrafts products. On the other hand, Sirjan is the

main market for Carpets, Kilims and other types of hand-woven rugs made by tribal and rural weavers of Kerman province; in other words, this city is most famous for the production and distribution of the Afshari's hand-woven rugs and Kilims.

Shiriki-pich Term

Shiriki-pich consists of two words: Shiriki and "Pich" that based on a field research, each section contains a separate argument. The name "Pich" is derived from the warped fabric of this Kilim and is the name used to describe this technique in the past and currently. The Pich/ weft or the extension in the term is being used for other types such as Kilim-pich, Kashk-dan-pich, Ghashogh-dan-pich, etc. In the dialect of the region's tribes, "Shiriki" is also used from the concept of partnership (Turkish term used by Afshars for partners) and from the working of partners/ joint work. In recent decades and after the commercialization of Sirjan's Kilims (in the past, these handwoven kilims were only used for house, domestic and regional consumption), and change in sizes and prevalence of stipendweaving, 2 or 3 weavers were involved in weaving a single kilim. However, some believe that Shirik is derived from twisting of a warp around two wefts because in Shiriki-pich weaving is made by twisting two color threads (Khaameh) around two warps but this is not a reasonable belief as in carpet weaving also colored threads twist around two warps.

Faceting gemstones and semi-precious stones:

Faceting gemstones and semi-precious stones, each having their special hardness, is made in two forms of cabochon cutting and faceting.

Mekhraj Kari (Jewelry inlay): jewelry inlay on the adornments, is one of the fields of stone handicrafts.

Morasa Kari: jewelry inlay (precious and semi-precious stones) on dishes and other decoration objects

Traditional engraving on stone:

The concerned motif is depicted on the gemstone and is engraved by a special carving tool until the motifs are revealed.

Turquoise inlay: inlaying small pieces of turquoise stone in mosaic form on the surface of dishes, adornments, and decoration objects

Designing adornments: it refers to the knowledge of creating a design, originated from an abstract or real image of an adornment.

Number of the artists of the fields (for the past two years):

Designing adornments 60

Producing adornments 844

Turquoise inlay 6

Carving on stone 35

Faceting gemstones and semi-precious stones 480

Morasa Kari and Mekhraj Kari 54

Total active workshops 3108

Geographical location:

Mashhad is a metropolis at the north-east of Iran and the capital of Khorasan Razavi province.

History

According to history, Mashhad has long been the birthplace of

culture, art, knowledge as well as the place and origin of important historical events which one of the most important one is the presence and burial of the eighth Imam of Shiites in this region. Also in 2016, Mashhad was designated as the World Gemstones City by the World Crafts Council (WCC).

History of art and handicrafts in Mashhad

According to the latest statistics of the Ministry of Cultural Heritage, Handicrafts and Tourism of Iran, about 370 fields are currently classified into 15 groups from which 70 fields have been registered in Khorasan Razavi province. Mashhad city, with more than 62 active handicraft fields, is one of the leading cities of the country in this field. Also, with more than 8900 individual and group workshops and more than 20,000 artisans and craftsperson, it is considered among the first three cities in terms of job population. It can be stated surely that Mashhad (or Khorasan Razavi province) is the center of gemstones faceting in the country. Existence of the mines of adornment stones, especially turquoise stone in Neyshabur, is one of the reasons for the prosperity of this profession in the province. Other than turquoise, semi-precious stones such as agate, peridot... is also faceted in Mashhad.

Definition of handicraft fields associated with gemstones

Making traditional jewelries

Their raw materials are metals such as brass, copper, silver, gold ... and stones such as turquoise, agate, jasper and so on. The production method: first the metals are melted in furnace and then are made in the desired shape by help of molds, and then, by placing the gemstones, the adornments such as bangles, rings, hair accessories, necklaces and ... are produced.

WCC-World Craft Cities & Villages /54

WCC-World Craft Cities & Villages /54 of Iran

So far, one UNESCO Seal of Excellence and 16 National indications have been awarded to Lalejin pottery.

Lalejin pottery exports in 2020-2021 were \$27 million for formal and informal. It is worth mentioning that pottery is the first exported product of the country in the field of handicrafts.

In Lalejin, 5000 types of potteries are produced in 28 general categories, the variety of which is defined in the draft of the national standard of Lalejin ceramics. There are 200 specialized pottery and ceramic shops and galleries in Lalejin, most of which main owners are potters.

Because the products are original and sometimes innovative in terms of soil and production methods, are huge sources of income for the workers in this region.

From the aspect of quality and quantity of production, Pottery biscuits are in good number and quality, so unglazed potteries are exported to all provinces for decorating and various uses. These potteries have a high exchange rate.

Training in this section, in addition to traditional methods, is also done academically.

Apart from children, the rest of the people of the city, including the young and the old, and in some cases even women, are busy making pottery.

90% of the people of this city are engaged in the production of pottery and its side jobs. Laljin is a city where there are no unemployed.

Also reasons such as background- according to the potteries in museums -, High-strength raw materials, the presence of veteran masters, the capacity of making employment in this field, variety of methods offered to the market with innovations, receiving national and international indications and certificates and the name of Lalejin, which received the title of World Pottery City in September 2016, are the most important reasons for this international registration.

LALEJIN WCC-World Pottery City

Lalejin city is one of the tourism hubs of Hamedan province and is known as the center of pottery and ceramics in the Middle East and even the world.

About the background of pottery production in massive number - based on the findings- it must be said that about three centuries ago, Pottery has been common professionally, with the aim of producing and supplying it to other places in

this region and about a century ago, has grown significantly. This city is a city of glazed and unglazed pottery. On most of the produced decorated potteries there are artistic motifs and drawings. Apparently in ancient times, the first artistic activities in this city started from clay pottery and its engraving, at that time without the help of pottery wheels, they made it with the help of their fingers and fired them in kilns.

After drying, the potteries are placed in the pottery kiln in order. If the pottery needs coloring it is glazed by immersion, spraying, waterfall and painting, then it is fired again in the kiln. At present, many workshops produce decorative and applied pottery using old Iranian Islamic and Khatai motifs with embossed glaze method. The famous glazes of potteries are: turquoise, green, blue, orange, honey and grey. The main method of producing Lalejin pottery is using wheel. But from different methods of production, we can mention the rotation with clay wicks, sheets, embossing and slurry. A significant number of products produced in this city are exported to different countries. More than 15 exporters, export Lalejin potteries and ceramics through the provincial and other customs offices of Iran to Germany, Italy, Canada, Iraq, the Netherlands, the United Arab Emirates, Turkey, Qatar, Kuwait, Armenia, Russia, Azerbaijan, France, Sweden, Denmark, Switzerland, Ukraine, Afghanistan, Kazakhstan, USA, Spain, Lebanon, etc.

In addition to the national registration of Lalejin pottery and ceramics in 2010 and receiving its standard registration number in 2015, the artisans of this region have succeeded in receiving national and international indications and certificates through national and international judgments.

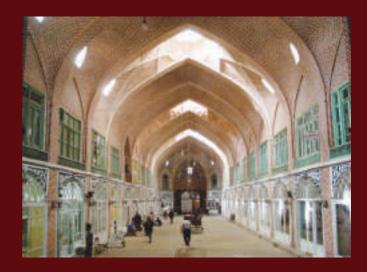

The current carpets of Iran, even Turkey and India, are directly and indirectly adapted from the Safavid carpets of Tabriz. Painters who migrated from Tabriz to the Gurkhanid court of India and Istanbul had a great influence on the prosperity of the carpets there. During Qajar period, following Tabriz producers and merchants' activities, Tabriz carpet

weaving was revitalized. This time, Tabriz merchants revitalized carpet weaving in other Iranian cities, such as Sarough, Hamedan, Kerman and Mashhad In other words. today's Iranian carpets are indebted to the carpet producers of the Qajar period in Tabriz

Tabriz carpet is also of great importance in the contemporary period. What distinguishes the contemporary Tabriz carpets from the other carpets is a kind of courage in motifs and color of Tabriz carpets. Contemporary designers and painters of Tabriz

were able to get out of the traditional body and give a new spirit to the Tabriz carpet. Paying attention to the taste of the target market in the motifs and color is one of the advantages of Tabriz carpets. The use of cast iron, London and plaster motifs, foreign bouquets and colorful colors has attracted the attention of Western customers. Tabriz carpet with a proud history has a great variety as well. Urban or classic carpets, which are woven in the heart of Tabriz, are of great importance in export. county carpets such as Harris, Grovan and Mehraban also play a very important role in the carpet trade of the region and Tabriz. Rural carpets, such as Qarajeh, Lembran, and Hamamloo, which are mostly woven in the Qarahdagh (Arasbaran) region, still have their own especial customers in the "Saman Maidani" market in Tabriz, but Elati bed weaving carpets also add to the variety of carpets in the Tabriz market. The kilims and rugs of the Shahsavan tribes have a special place in Tabriz and Tehran handicrafts shops.

TABRIZ

WCC-World Hand-woven Carpet City

The importance of Tabriz carpet can be studied from different aspects. The history of Tabriz carpet is one of the important categories that have had a great impact not only on the region's carpet but also on the history of the world's carpet, even the Ottoman and Indian.

Immediately and according to the testimonies of the tourists of the Turkmen period, very exquisite carpets decorated the Blue Mosque with motifs in the dignity of the Islamic turquoise tiled motifs. During Uzun Hasan Aq Qoyunlu period, beautiful carpets were seen in the palace of Hasht Behesht. Tabriz carpet took a very big step in the Safavid period. The origin of classic Iranian carpets undoubtedly goes back to the very diverse carpets of Tabriz. Safavid rugs and carpets have made significant progress in all aspects, both technically and motifs and substance. Carpets of hunting ground, bergamot, elastic bergamot, tree, four seasons, four gardens and traps in different dimensions show the increasing growth of carpets in Tabriz in the tenth century AH. The motifs of these carpets has an eye-catching beauty and variety.

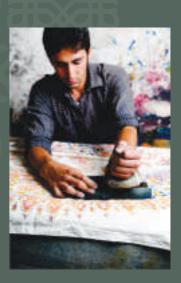

The city of Isfahan, due to the historical buildings and monuments that are remnants of the beginning of Islamic era and architectural masterpieces created after the arrival of Islam, and being appointed as the political capital city in three upheaval periods of history of Islamic Iran (Dialme, Seljuk and Safavid dynasties), the unparalleled works of artists in the fields of traditional arts and handicrafts, has maintained its lofty position to this date and still maintains its dynamism, vitality and liveliness. Most importantly, in this city-museum and its jewel (Imam Square), the biggest production and supply market of handicrafts in Iranian territory can be seen (which is perhaps considered as one of the most unique places in the world in this regard).

The city of Isfahan, due to its valuable position in the field of traditional arts and handicrafts (not only in the country but also in the world), after continuous attempts of national and provincial authorities of the Ministry of

Cultural Heritage, Tourism and Handicrafts (in the scope of the Deputies of Traditional Arts and Handicrafts), was officially designated as the the World Crafts City by the World Crafts Council (WCC) in 2015,

The Isfahan province with an area of 106179 square kilometers, covers 6.25% of the total area of the country. It is adjacent to ten provinces, The city of Isfahan, with its ancient history and historical monuments is one of the famous cities in Iran and the world. The name Isfahan has always been a reminder of traditional arts and handicrafts. Based on the latest statistics released at present, 299 fields in handicrafts have been classified in 18 groups from which over 66% have been registered in Isfahan Province, and with over 60fields, the City of Isfahan is known as the first in the country from the aspect of quantity and variety of the fields. Moreover, with over 15000 individual and group workshops and with more than 20000 artisans and craftsperson Isfahan is also the first in the country regarding the number of working population. The followings are among the most important existing fields in Isfahan: engraving, inlaying, enameling, turquoise studding, traditional tile-making, miniature etc. After designating Isfahan as World Crafts City (in October 2015) and issuing the relevant guidelines in May 2016, immediately the initial actions were taken and the Secretariat of Isfahan world Crafts City started its activities.

ISFAHAN WCC-World Crafts City 2015

Isfahan is a name that can be associated with all the positive and loved traits that may be assigned to a city. This city, from the distant past, has maintained a bold presence in the history, poetry and oral memory of Iranians as well as the world's nations, and even now it occupies a well-deserved place which reflects the unmatched will and creativity of this unique area.

The artworks of ancient times of Isfahan, especially in Seljuk, Al Muzaffar and Safavid periods, have created an unmatched collection of this city and made it a City-Museum up to the point that it has been called "half of the world".

One of the very positive features of Isfahan is that it has not relied only on its historical honors but moving towards excellence and progress which achieving honors such as being "The Cultural Capital of The Islamic World", the World Crafts City and Creative City of Handicrafts confirm this position.

In today's world cities have a prominent position, and are transitioning from mere consumption centers to productive and investment phase. Accordingly, WCC- World Craft Cities & Villages registration is a considerable progress and a bold step towards revitalizing Iranian culture, traditional arts and Islamic Iranian lifestyle which regarding climatic and as a result crafts diversities has a crucial role in global conversations

Considering the classification made by international institutions and organizations, we

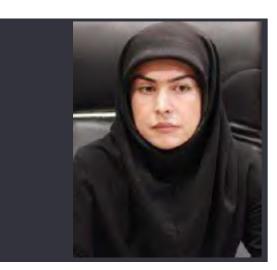
can mention the Creative Cities Network registered by UNESCO to develop different regions based on their cultures. Registering World Craft Cities & Villages in world Crafts Council provide an opportunity for Iranian handicrafts in production, trade, promotion, development and branding sections to form interaction-oriented communication with the global society and in addition to consolidating its position, it can devise a new way for micro-trading.

However with the start of registration process of WCC-World Craft Cities in Iran in 2015, our country currently having two creative cities in the field of handicrafts and traditional arts, has been introduced by UNESCO as one of the active countries in this field which has made Iran an international active country in the field of handicrafts. Fortunately thanks to artisans', craftsperson's and authorities efforts, 11 world Craft Cities and 3 World Craft villages has been registered by WCC which consequently has put Iran in the first place in the world.

It should be noted that these attempts, in addition to financial benefits and help to consolidate original values, present Iranians as an interested in handicrafts and art lover nation who try to establish constructive interaction with other peoples in the world through creation and production.

Vida Tavahodi

Director General of Handicrafts Education & Promotion

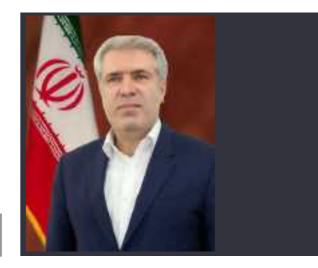
Pooya Mahmoudian
Deputy of Handicrafts and Traditional Arts

Attribution of WCC-world Craft City/Village to a city or village is a highly important issue and eligible candidates must be qualified in especial aspects to receive the mentioned title. However, what is of high significance is the capacity of WCC-World Craft City/Village to communicate and interact suitably with other world Craft Cities/Villages in all areas. In other words a WCC-World Craft City must gain global acceptance and centrality in a specific field. It means that it should play the role of exemplar for the other cities which are active in that field and yet make policy. Furthermore it is essential that necessary communication infrastructures be active and relevant institutional services be provided fully trained in these areas.

In the name of Allah the Beneficent the Merciful

WCC-World Craft Cities & Villages are a novel and brilliant opportunity to present Iranian culture and arts to other countries, which in addition to cultural advantages provides necessary infrastructures to develop trade of handcrafts, domestic and export. In this sense, it is an important opportunity should be used properly.

Ali-Asghar Mounesan
The Minister of Cultural Heritage
Tourism and Handicrafts

Executors:

Deputy of Handicrafts and Traditional Arts, Ministry of Cultural Heritage, Tourism and HandicraftsWest Asia Sub-region Office of WCC-Asia Pacific Region (APR)Administration of Education and Promotion of Handicrafts.

Compilation and Execution:
Davoud Mollayi Avanji
Mina Amidzadeh
Azadeh Nikouei
Reza Mirmobin
Ali Molaei

Cover Design & Layout: Reza forouzesh

And special thanks to States' Director Generals and Deputy Director Generals of provinces East Azerbaijan, Isfahan, South Khorasan, Razavi Khorasan, Zanjan, Sistan and Baluchestan, Fars, Kurdistan, Kerman, Gilan, Hamadan, Yazd.

March 2021